



ת"פ 49118/02/15 - מדינת ישראל נגד מוסא קראעין

בתי המשפט

בית משפט השלום קריית גת

ת"פ 49118-02-15
23 יולי 2015

בפני: כב' השופטת בכירה רובין לביא

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נ ג ד

מוסא קראעין (עציר)

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד - ליפז סימני

הנאשם - בעצמו ובא כוחו עו"ד - אכרם חליחל

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

אני מתירה לתביעה לתקן כתב האישום כמבוקש.

המזכירות תסרוק את כתב האישום המתוקן.

ניתנה והודעה היום ז' אב תשע"ה, 23/07/2015 במעמד הנוכחים.

רובין לביא, שופטת בכירה

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

על פי הודאת הנאשם מפי ב"כ, בעובדות כתב האישום המתוקן, הנני מרשיעה אותו בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן.

עמוד 1



ניתנה והודעה היום ז' אב תשע"ה, 23/07/2015 במעמד הנוכחים.

רובין לביא, שופט בכירה

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון שכלל תיקון כתב האישום, בכך שב- 8.2.15, בשעה 03:52, הגיע למושב שפיר עם 3 אחרים שזהותם לא ידועה, כשהוא נוהג ברכב. באותו מועד ניסה לגנוב משאית וולבו בבעלות גדעון קמר, בכך שהסיע אחרים למקום, המתין ברכבו ותצפת כדי לדווח אם מגיעה משטרה למקום. באותו מועד האחרים פירקו פלסטיק בחלק הפנימי של המשאית, פירקו חובק הגה ואת מכללי האיתורן ושברו את המתנע, אך לא הצליחו להניע את המשאית. כששוטרים הגיעו למקום הם נמלטו והתקשרו לנאשם התרעמות כיצד לא הזהיר אותם כי מגיעים שוטרים למקום. הנאשם לא האמין להם ולכן חזר ברכב, הבחין בניידת, עזב את המקום, אך בהמשך נעצר במושב אחר. נלקח לתחנה. הוכנס לתא מעצר עם מדובב והפליל עצמו כמפורט לעיל בפני המדובב.

בעימות שנערך בינו לבין המדובב ב- 15.2.15 בתחנת המשטרה, בהיותו אזוק בידיו ורגליו ובנוכחות החוקרים ניסה לתקוף את המדובב, בכך שתפס קומקום חשמלי שהיה לידו על מנת להשליכו לעברו אך החוקרים עצרו זאת. כמו כן, בחקירה איים על החוקר אלי אמין, כי יפגע במדובב, בכך שאמר לו: "אני אתפוס אותך בחוץ, בסוף לא יהיה לוב סדר" - עבירות של ניסיון לגנוב רכב, איומים וניסיון תקיפה.

הנאשם ילד 19.5.92 ולחובתו שתי הרשעות קודמות, אחת מ- 6.6.06, שתי עבירות של ניסיון שוד מזוין, עבירה אחת של שוד מזוין, סחר בחלקי רכב גנובים וגניבה. בגין עבירות אלה נדון ל- 6 שנות מאסר ו- 17 חודשים מאסר מותנה ל- 3 שנים. המאסר המותנה כפי הנראה אינו תקף, שכן השתחרר מהכלא בשנת 2011.

לא נתבקש ולכן לא נדחה לקבלת תסקיר. התביעה הגבילה במסגרת ההסדר ל- 20 חודשי מאסר בפועל, ועותרת למתחם הנע בין 12 - 24 חודשים, בעוד הסניגור עותר למתחם הנע בין מספר חודשי מאסר ל- 18 חודשים.

התביעה מבקשת לאמץ ההסדר ברף העליון של 20 חודשים ביחד עם עונש מרתיע ופיצוי בסך של 6000 ₪ לבעל המשאית, הסניגור מבקש להסתפק במתחם הנמוך של 6 חודשי מאסר ורכיבים הרתעתיים.

התובעת מפנה לחומרת העבירה של גניבת משאית וכן לאלימות שגילה כלפי המדובב בנוכחות השוטרים, בעוד הסניגור טוען כי חלקו בניסיון לגנוב משאית היה קטן, שכן לא הוא אישית נכנס למשאית וכן לכך שלמעשה לא יכול היה לתקוף המדובב שכן ידיו היו אזוקות ועשה כן בנוכחות שוטרים.



באשר למתחם העונשי הראוי:

הערך החברתי המוגן הינו שמירה על שלומו ורכושו של הציבור. באשר לעבירות האלימות, יש להגן על אלו המשתפים פעולה עם המשטרה, כגון מדובבים שמטרתם להפליל חשודים כפי שנעשה במקרה זה.

באשר למדיניות הענישה בגין עבירה של גניבת רכב, העונש הראוי הוא בהחלט מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריח. תחושת חוסר האונים של הציבור, שרכושו הפך הפקר, אובדן האימון הבסיסי של האזרח ביכולת הרשויות ליתן לו הגנה על רכוש אותו אסף בעמל רב במשך שנים, גניבות כלי רכב שהוליד הצורך להוסיף עוד ועוד אמצעי הגנה כדי לרכוש מעט ביטחון, הסיכון לפגיעה בבעלי הרכוש הנתקלים בעבריינים אלו - כל אלו ועוד מחזקים הצורך להרחיק מפגעים אלה מן החברה ולנעול אותם מאחורי סורג ובריח כדי להגן על החברה מפניהם.

בע"פ 5128/97 **עלא מנסור נגד מ"י** נקבע כי:

"עבירות אלה הן בבחינת רעה חולה שפגיעתן היומיומית ביחידים ובציבור היא בלתי נסבלת...התופעה של גניבת כלי רכב מתעצמת והגיעה להיקפים מדאיגים. אין זאת אלא, שהקלות הרבה שניתן לבצע עבירות מן הסוג הזה והקושי לאתר המעורבים ולהביאם לדין-מעודד עבריינים לשלוח ידם בעבריינות הזאת למען תאוות הבצע".

וכדברי כב' השו' רובנשטיין ברע"פ 7890/10 **לאיק מליטאת נגד מ"י**:

"אין צורך להכביר מילים על מפח הנפש של אדם היוצא מביתו ומגלה כי רכבו, רכוש יקר ובעל חשיבות רבה מכל בחינה, אינו עוד. לכך מצטרף הנזק הכלכלי במעגל רחב יותר, במונחי המשק. הרוצה ליהנות בזדון מעמל הזולת ולשלוח יד ברכוש שלא הוא צבר, ראוי לענישה מחמירה, לא כל שכן מי שקופת שרצים גדולה מאחוריו, לרבות בתחום זה עצמו".

בת.פ. 50131-04-13, בית משפט שלום קרית גת, קבעתי בגין עבירת גניבת רכב או קבלת רכב בידיעה שגנוב, המתחם העונשי נע בין שנה לשנתיים מאסר, ובנסיבות חמורות -אף יותר,

למרות האמור, ניתן היה להפחית מתקופת המאסר אך ורק משיקולי שיקום שלא קיימים במקרה זה כך בת.פ. חי' 34398-02-10 **מ"י נגד שמחי**, נקבע כי ככלל גניבת רכב ומסחר בו הן עבירות חמורות שנזקן גדול וכי לאור עברו של הנאשם והמאסר המותנה התלוי נגדו ראוי שתוטל עליו ענישה מחמירה אך למרות זאת כב' סג"נ אילן שיף הגיע למסקנה שיש להימנע ממאסר לחלוטין בשל שיקולי שיקום.

לאור האמור, בהתחשב בכך שלניסיון גניבת המשאית הצטרפו עבירות נוספת של איום וניסיון לתקוף את הדמובב, עתירת התביעה, למתחם הנע בין שנה לשנתיים, בדין יסודו, והשאלה היחידה שצריכה להישאל הינה אם למרות מתחם זה, במקרה שבפני יש מקום להפחית ממנו מהסיבות שתוארו על ידי הסניגור ואם לא, היכן יש למקום העונש בתוך



המתחם.

אף שאכן לא הנאשם נכנס למשאית לצורך ביצוע הגניבה, על פי גירסתו הוא הסיע אותם למקום לצורך ביצוע הגניבה, המתין ותצפת, אך משום מה כשל ולא הבחין בשוטרים. אף שמדובר בניסיון, הניסיון לא נובע מכך שהפסיקו לבצע העבירה מרצון, אלא משום שלא הצליחו להתניע את המשאית ובהמשך משום שהגיעה משטרה למקום ואחרים נמלטו. בסופו של דבר, משום שהוא עצמו חזר למקום כדי לראות במו עיניו אם הגיעה משטרה, נעצר הוא בלבד, בעוד האחרים נמלטו.

לא ניתן להתעלם מכך שלפני מספר שנים השתחרר מנשיאה בעונש מאסר ארוך בגין עבירות רכוש חמורות.

לאור האמור, לא אוכל להסתפק בתקופת מאסר קצרה, אף שבפועל המאסר יחפוף התקופה בו עצור היום, אולם בבוא היום אם יורשע בתיק בו עצור, לא יוכל לנכות תקופת המעצר באותו תיק, אלא בהסכמת התביעה.

בנסיבות אלה, אני גוזרת על הנאשם עונשים כדלקמן:

1. מאסר בפועל לתקופה של 16 חודשים, בניכוי התקופה שהיה עצור מיום 8.2.15 עד 26.2.15.
 2. אני מטילה על הנאשם 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור עבירה של גניבה.
 3. אני מטילה על הנאשם 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור עבירה של איום ותקיפה.
 4. פיצוי לבעל המשאית על פי חלקו בעבירה בסך 3000 ₪.
- הפיצוי ישולם ב- 6 תשלומים שווים ורצופים החל מה- 10 בחודש השני לאחר שתסתיים תקופת המאסר **בתיק זה**.
- אם לא ישלם אחד מן התשלומים במועד יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי ויגבה כקנס.
5. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 15,000 ₪ להימנע מביצוע עבירת גניבה במשך 3 שנים מהיום.
- אם לא יחתום על ההתחייבות, יאסר למשך 90 ימים.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.



ניתנה והודעה היום ז' אב תשע"ה, 23/07/2015 במעמד הנוכחים.

רובין לביא , שופטת בכירה

החלטה

מכשירי הטלפון יושבו לבעלים או מי מטעמם.

ניתנה והודעה היום ז' אב תשע"ה, 23/07/2015 במעמד הנוכחים.

רובין לביא , שופטת בכירה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

לאור החלטתו של כב' השופט דהאן מיום 2.2.15 הפקדון יושב כמפורט באותה החלטה, על פי חשבון בנק שימציא למזכירות.

ניתנה והודעה היום ז' אב תשע"ה, 23/07/2015 במעמד הנוכחים.

רובין לביא , שופטת בכירה